● 14 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

НАКАЗ БУВ КОРОТКИМ: НЕГАЙНО ВІДБУТИ ДО ЧОРНОБИЛЯ

У ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи також брали участь частини і підрозділи інженерних військ. Військовослужбовці чистили дах 3-го енергоблоку від радіоактивних відходів. Через неможливість використання дистанційно керованих механізмів члени урядової комісії довірили цю роботу виключно військовослужбовцям Збройних Сил. При цьому дозована межа була визначена у 20 бер, що обмежувало перебування кожного з них у небезпечній зоні трьома хвилинами. При виконанні цього завдання лише у вересні 1986 року на даху реактора відпрацювало понад тисячу військовослужбовців, а в грудні — при повторній його дезактивації — ще 1500. За свідченням учасників тих подій, «озброєні» вони були здебільшого… віниками, відрами, ганчірками та лопатами. Практично всі ці військовослужбовці отримали великі дози опромінення, більшість з них захворіли або пішли з життя…

Народна АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 13 ГРУДНЯ 2014 РОКУ №95 (5328)

● «ГОДИНА ЗАПИТАНЬ ДО УРЯДУ»

МІНОБОРОНИ НАСТУПНОГО РОКУ РОЗРАХОВУЄ НА 50 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ

ПЛАНУЮЧИ БЮДЖЕТ НА 2015 РІК, МІНОБОРОНИ ВИХОДИЛО ІЗ ЗАГРОЗ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ПЕРЕД НАМИ. ЦЬОГО РОКУ НА ПОТРЕБИ АРМІЇ ВИДІЛЕНО 15 МІЛЬЯРДІВ І ЩЕ 11 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ З РЕЗЕРВНОГО ФОНДУ. НА НАСТУПНИЙ РІК ПЛАНУЄТЬСЯ 50 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ.

НА ЗАКУПІВЛЮ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ В 2015 РОЦІ ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВИТРАТИТИ 7 МЛРД 457 МЛН ГРН. ЩЕ 400 МЛН ГРИВЕНЬ — НА МОДЕРНІЗАЦІЮ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ.

ПІВТОРА МІЛЬЯРДА ГРИВЕНЬ ПЛАНУЮТЬ НАПРАВИТИ НА БУДІВНИЦТВО ЖИТЛА ДЛЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ. 806 МЛН ГРИВЕНЬ — НА БУДІВНИЦТВО ВІЙСЬКОВИХ КАТЕРІВ. 167 МЛН ГРИВЕНЬ — НА НАУКОВО-ДОСЛІДНІ РОБОТИ, 95 МЛН ГРИВЕНЬ — НА ПРИЗОВ ГРОМАДЯН НА ВІЙСЬКОВУ СЛУЖБУ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄ ПРИЗОВ НА СТРОКОВУ СЛУЖБУ 40 ТИС. ОСІБ І ПІДГОТОВКУ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ 10,5 ТИСЯЧІ КОНТРАКТНИКІВ. 73 МЛН — НА РЕФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКА, 450 МЛН — НА ІНШІ ПОТРЕБИ. СТОР. 2

● ОЗНАКА ЧАСУ

ДИНАМІЧНО. ІНТЕНСИВНО. ПРОФЕСІЙНО

Фото Віталія СТЕЧИШИНА

Нещодавно окремий артилерійський підрозділ, озброєний десятитонними гарматами «Гіацинт-Б», провів контрольне заняття з управління вогнем дивізіону.

Головним завданням артилеристів стало здійснення влучного пострілу за отриманими координатами цілі. При цьому всі розуміють, що навіть за наявності найновішої техніки без вмілого екіпажу це зробити нелегко.

Тож на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного триває бойове злагодження підрозділів новоствореної 44-ї окремої артилерійської бригади, де тимчасовий виконувач обов'язків командира полковник Олег Лісовий.

Зараз триває формування двох окремих дивізіонів. Артилерійський фах опановують більше 700 військовослужбовців, призваних по мобілізації. А близько 300 артилеристів уже пройшли необхідну програму навчання, заходів бойової підготовки і вирушили виконувати завдання в зону проведення антитерористичної операції. Туди ж за командою відправляється й решта дивізіонів. В основу навчання командування бригади ставить насамперед фахову підготовку воїнів-артилеристів. СТОР. 4

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Народна армія
13 грудня 2014 року

●УКРАЇНА–АВСТРАЛІЯ

КООРДИНАЦІЯ ДІЙ НА БАГАТОСТОРОННЬОМУ РІВНІ

Під час державного візиту до Австралії Президент України Петро Порошенко провів зустріч із Прем'єр-міністром Австралії Тоні Ебботтом, повідомляє прес-служба глави держави.

У ході зустрічі сторони обговорили координацію дій на багатосторонньому рівні, зокрема в межах ООН. Петро Порошенко подякував Австралії за фінансову допомогу в розмірі 100 млн доларів, яку вона надасть Україні за програмами МВФ, а також за допомогу українській армії. Тоні Ебботт повідомив про рішення надати допомогу Збройним Силам України в розмірі понад 2 млн доларів. Під час зустрічі співрозмовники обговорили й можливу участь Австралії в донорській конференції, що має відбутися на початку 2015 року.

Окрім цього, було обговорено низку питань, зокрема у сфері енергетики.

«Ми домовились розпочати співпрацю в енергетичній сфері. Обговорили можливість використання австралійського урану для наших атомних електростанцій», — розповів Президент України. Також сторони домовились опрацювати незабаром питання поставок в Україну австралійського вугілля.

«Стосовно потенціалу експорту урану й вугілля до України Австралія має енергетичні надпотужності. Енергетична безпека дуже важлива для України. Це — хороша можливість для Австралії та України», — зазначив Тоні Ебботт.

Прем'єр-міністр Ебботт високо оцінив перший в історії двосторонніх відносин візит Президента України до Австралії. Він підтвердив намір австралійської влади й надалі активно підтримувати Україну. «Австралія солідарна з українським народом. Останні місяці Австралія морально підтримує та економічно допомагає Україні», — наголосив Тоні Ебботт.

Петро Порошенко подякував керівництву Австралії за активну підтримку суверенітету та територіальної цілісності України. «Дякую за єдність і солідарність з Україною», — сказав Президент.

Глава держави зазначив, що українці співчувають Австралії через загибель у катастрофі літака «Малайзійських авіаліній» рейсу MH-17 38 її громадян. «Україна робить усе можливе, щоб розслідування трагедії було незалежним, відкритим і ефективним», — сказав Президент, додавши, що винні в катастрофі мають бути покарані за вчинене.

Петро Порошенко запросив Тоні Ебботта відвідати Україну на початку наступного року. Прем'єр-міністр повідомив, що в лютому планується відкриття посольства Австралії в Києві. «Впевнений, що відкриття посольства дозволить посилити співпрацю між нашими країнами», — зазначив Президент України.

●«ГОДИНА ЗАПИТАНЬ ДО УРЯДУ»

МІНОБОРОНИ НАСТУПНОГО РОКУ РОЗРАХОВУЄ НА 50 МІЛЬЯРДІВ ГРИВЕНЬ

— Плануючи бюджет на 2015 рік, Міноборони виходило із загроз, які існують перед нами. Цього року на потреби армії виділено 15 мільярдів і ще 11 мільярдів гривень з резервного фонду. На наступний рік планується 50 мільярдів гривень, — сказав генерал-полковник Степан Полторак у Верховній Раді України, де представив потреби військового відомства на 2015 рік.

Зокрема, на закупівлю військової техніки в 2015 році передбачається витратити 7 млрд 457 млн грн. Ще 400 млн гривень — на модернізацію військової техніки. Півтора мільярда гривень планують направити на будівництво житла для військовослужбовців. 806 млн гривень — на будівництво військових категорів. 167 млн гривень — на науково-дослідні роботи, 95 млн гривень — на призов громадян на військову службу, що передбачає призов на строкову службу 40 тис. осіб і підготовку в навчальних закладах 10,5 тисячі контрактників. 73 млн — на реформування війська, 450 млн — на інші потреби.

Також Міністр оборони наголосив, що в держзакупівлях потрібно створити єдині підходи для всіх силових відомств, починаючи від форми одягу, озброєння, техніки і засобів зв'язку.

— Часто буває, що міліція закуповує одні рації, армія — інші, СБУ — треті, і потім, коли ми виконуємо завдання, не можемо налагодити зв'язок одне з одним, — зазначив генерал-полковник Степан Полторак.

Очільник оборонного відомства запевнив, що «відповідна робота вже ведеться і порядок буде наведено».

Окрім цього, Міністр оборони України повідомив, що чисельність Збройних Сил України планується збільшити до 250 тис. військовослужбовців.

Також генерал-полковник Степан Полторак зазначив, що до кінця 2015 року в Міністерстві оборони буде проведена переатестація працівників відомства, адже це є реальною необхідністю.

— Відбудуться зміни в Міністерстві оборони. До кінця року буде створена нова система, нова структура, і весь особовий склад Міністерства оборони пройде відповідну переатестацію, в тому числі і управління розвідки, — наголосив Міністр оборони України.

Інф. «НА»

●МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

«РОСІЄЮ ПОРУШЕНО НОРМИ МЕМОРАНДУМУ ПРО ГАРАНТІЇ БЕЗПЕКИ»

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед зустрівся в Києві з помічником Генерального секретаря ООН з прав людини Іваном Шимоновичем.

— Ми цінуємо допомогу та підтримку міжнародної спільноти нашій державі, яка надається для встановлення миру та припинення кровопролиття на Сході України, — зазначив у ході зустрічі Петро Мехед. — Користуючись нагодою, хочу подякувати у Вашій особі Генеральному секретарю ООН Пан Гі Муну за його персональну чітку позицію щодо врегулювання конфлікту на Донбасі та його позицію стосовно нелегітимності так званих «виборів у ДНР та ЛНР» від 3 листопада 2014 року та тієї шкоди, яку вони завдали виконанню Мінських домовленостей.

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату також зазначив, що політика РФ по відношенню до нашої держави руйнує не тільки двосторонню міжнародно-правову базу. Вона загрожує системі міжнародного гуманітарного права, яке залишається інструментом мирного розв'язання суперечок між державами.

Петро Мехед назвав Івану Шимоновичу основні порушення з боку РФ щодо України. Так, Росія порушила принцип незастосування сили і погрози силою. Також нею порушено норми угоди про статус і умови перебування Чорноморського флоту на території нашої держави. Він також нагадав, що північний сусід не виконує норми Меморандуму про гарантії безпеки.

Іван Шимонович прибув в Україну для того, щоб з перших уст почути інформацію про події, які відбуваються на Донбасі. Крім того, одним із основних його завдань є представлення проекту доповіді Верховного представника ООН з прав людини, який охоплює період із 1 по 30 листопада цього року. Після поїздки на Схід нашої держави він незабаром внесе корективи у проект доповіді.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

●ФІНАНСИ

ДЕРЖАВНІ БАНКИ: МЕНШЕ РИЗИКІВ, БІЛЬШЕ СПОКОЮ

Днями на деяких електронних сайтах поширювалась інформація, що «на сьогодні немає ніяких законних підстав для того, щоб вимагати переведення військових на отримання грошового забезпечення та заробітних плат виключно через підрозділи державних банків». При цьому інформаційні агенції посилалися на одного з керівників Департаменту фінансів Міністерства оборони України, який начебто зробив таку заяву під час однієї з нарад в Міністерстві оборони України. Звісно, що після появи такого повідомлення до редакції газети «Народна армія» почали надходити дзвінки як від військовослужбовців, так і від працівників Збройних Сил України з проханням роз'яснити ситуацію. За відповідним коментарем ми звернулися до згаданого структурного підрозділу оборонного відомства.

Як нам розповіли у Департаменті фінансів Міністерства оборони України, насправді поширена в Інтернеті інформація не відповідає дійсності, а процес переведення на обслуговування до державних банків розрахунків, пов'язаних із виплатою грошового забезпечення та заробітної плати ведеться в плановому порядку. Більше того, це не є якоюсь забаганкою окремих посадовців Міністерства оборони України. У військовому відомстві чітко дотримуються процедури виконання протокольних рішень Кабінету Міністрів України від 08.09.2014 № 74 та від 11.09.2014 № 76. Там, зокрема, зазначається, що Міноборони України разом з Мінфіном належить невідкладно вжити заходів щодо переведення виплати заробітної плати працівників та військовослужбовців через державні банки та забезпечити укладання з державними банками договорів щодо виплати заробітної плати працівникам.

Згадані протокольні рішення уряду були оперативно відпрацьовані у Міноборони та вже 23 вересня 2014 року у війська була направлена телеграма за підписом тодішнього Міністра оборони України, в якій, зокрема, зазначалося, що «виплати всьому особовому складу військових частин та установ Збройних Сил, починаючи з листопада 2014 року, належить здійснювати через установи державних банків». Згодом військові частини та установи отримали ще одну телеграму на цю тему (від 07 жовтня 2014 року) — з уточненням, що «за результатами засідання Кабінету Міністрів України від 06.10.2014 та враховуючи значні обсяги робіт з оформлення документів, необхідних для переведення виплати грошового забезпечення та заробітної плати через державні банки, виконання протокольних рішень уряду від 08.09.2014 №74 та від 11.09.2014 № 76 продовжити до 01.01.2015 року. Виплату грошового забезпечення та заробітної плати через установи державних банків забезпечити з січня 2015 року».

При цьому в методичних рекомендаціях, розроблених у Департаменті фінансів Міністерства оборони України, щодо організації такої роботи зазначається, що вибір установи державного банку здійснюється командирами військових частин (керівниками установ) на підставі рішення загальних зборів колективу. До нього обов'язково додаються письмові заяви кожного військовослужбовця та працівника щодо їхньої згоди отримувати грошове забезпечення та заробітну плату через відповідну установу банку. До участі в загальних зборах можуть залучатися представники державних банків для проведення роз'яснювальної роботи щодо банківського обслуговування.

На сьогодні державними банками є ПАТ «Державний ощадний банк України», ПАТ «Державний експортно-імпортний банк України» та ПАТ АБ «Укргазбанк». Беззаперечна перевага виплати грошового забезпечення та заробітної плати через згадані установи державних банків полягає в тому, що їхні вклади гарантовані державою. Отже, це запорука того, що гроші захисників України будуть надійно захищені, особливо на цьому варто наголосити з огляду на виклики сьогодення.

Інф. «НА»

●ОГОЛОШЕННЯ

Служба безпеки України, за адресою: 01601, м. Київ, вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення вакантних посад провідного спеціаліста та спеціаліста 1 категорії Управління роботи з особовим складом СБ України.

До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста:

— за напрямами підготовки — забезпечення безпеки держави, військові науки, документознавство та інформаційна діяльність, історія; стаж роботи за фахом на державній службі не менше 5-ти років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 10-ти років;

— за напрямами підготовки — забезпечення безпеки держави, військові науки, документознавство та інформаційна діяльність, історія; стаж роботи за фахом на державній службі не менше 2-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці за тел.: 255-82-00.

Термін прийому документів — протягом 30 календарних днів із дня оголошення про проведення конкурсу.

***

Озброєння Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади:

провідного спеціаліста відділу забезпечення засобів ураження Повітряних Сил управління забезпечення ракетами та боєприпасами Центрального ракетно-артилерійського управління Збройних Сил України.

Вимоги до кандидата: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом в державній службі на посаді спеціаліста I або II категорії не менше 1-го року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 2-х років за необхідності, виходячи із виконання структурним підрозділом основних завдань та функцій.

Термін подання документів на конкурсну комісію — протягом тридцяти днів із дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 28-А, відділ особового складу організаційно-планового управління Озброєння Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефоном: (044) 481-59-00.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця:

— спеціаліст II категорії відділу розквартирування.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на посаді спеціаліста не менше 1-го року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: 242-08-51.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця:

— провідний спеціаліст відділу обліку та оформлення правовстановлюючих документів земель оборони.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на посаді спеціаліста 1 категорії не менше 2-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: 242-08-51.

ХРОНІКА АТО

ГРАДУС ПРОТИСТОЯННЯ ЗНИЖУЄТЬСЯ

У цілому можна констатувати поступове та обопільне встановлення «режиму тиші» в районах АТО. Протягом минулої доби фактів використання важкої техніки, артилерії та систем залпового вогню «Град» не зафіксовано. Один наш боєць зазнав поранення внаслідок підриву на розтяжці в районі н.п. Піски.

Обстріл зі стрілецької зброї терористами зафіксовано в районі с. Майорське у передмісті Горлівки, біля с. Піски та в районі м. Щастя. Наших військових у донецькому аеропорту російські найманці провокували двічі, ведучи вогонь з підствольних гранатометів.

Загалом за добу відбулося 6 обстрілів. В усіх цих випадках українські воїни виявляли витримку та не відповідали на провокації.

Загалом з початку антитерористичної операції ремонтно-відновні бригади «Укроборонпрому» та Збройних Сил України відремонтували 17653 одиниці озброєння та військової техніки, з них 573 одиниці ракетно-артилерійського озброєння, 3765 одиниць бронетанкового озброєння, 11834 одиниці автомобільної техніки, 67 літаків, 42 вертольоти, 24 безпілотні літаки, 54 одиниці техніки радіотехнічних військ.

СИТУАЦІЯ У НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

Через пропускні пункти «Ізварине» та «Успенка» до України пройшов 141 автомобіль так званого 9-го «гуманітарного конвою» з РФ. Зазначимо, що ані українські прикордонники, ані митники не були допущені до перевірки вантажу, на який були відсутні передбачені відповідними процедурами супровідні документи.

Триває процес відновлення житла на звільнених територіях. Зокрема, в Артемівському районі завершено відновні роботи у 8 житлових будинках.

Від початку АТО на Донеччині «Донецькміськгаз» поновив газопостачання 151,5 тис. абонентам. Загалом із початку АТО в області відновлено понад 1700 розподільних газопроводів, що становить понад 85% від пошкоджених внаслідок обстрілів терористами.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

Верхня палата Конгресу США ухвалила законопроект S.2828 — «Акт на підтримку свободи України — 2014», який передбачає надання Україні суттєвої фінансової допомоги та летального озброєння. Окрім військової допомоги Україні, там передбачена підтримка в сфері енергетики, боротьби з російською пропагандою та допомоги тимчасовим переселенцям. Законопроект, який також передбачає додаткові санкції щодо Росії, в Сенаті США був підтриманий одноголосно. Міністр фінансів США Джейкоб Лью заявив, що санкції, запроваджені проти Росії у зв'язку з подіями в Україні, і триваюче падіння цін на нафту суттєво впливають на економіку РФ. Лью зазначив, що Росія повинна зробити зусилля для врегулювання ситуації в Україні дипломатичним шляхом. «Поки ми цього не бачимо. Тому зберігаємо санкційний тиск за підтримки наших партнерів, зокрема і в Європі», — заявив міністр.

РЕЧОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

КОМПЛЕКТИ КАНАДСЬКОЇ ФОРМИ ВЖЕ У ВІЙСЬКАХ

На речовому складі окремої механізованої бригади триває процес видачі зимової форми одягу, яку в межах гуманітарної допомоги надав уряд Канади, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

У першу чергу зимові однострої отримують військовослужбовці, які незабаром відправляться виконувати бойові завдання в зону проведення антитерористичної операції.

Як розповіли фахівці речової служби з'єднання, до комплекту форми входять: утеплені куртка та штани, які можуть утримувати вологу протягом восьми годин, шкіряні черевики з високими берцями з додатковою парою теплих устілок та шнурків, шкіряні та в'язані рукавиці.

Протестувавши цю форму, українські військовослужбовці відзначили її відмінну якість та практичність. Особливо порадувало бійців взуття, яке є зручним, теплим та вологостійким.

Загалом з'єднання отримало понад 1200 комплектів зимової форми.

УКРАЇНА–НАТО

ТРАСТОВІ ФОНДИ ДОПОМОЖУТЬ ОБОРОННІЙ РЕФОРМІ

Створені НАТО трастові фонди для допомоги в проведенні української оборонної реформи почали роботу, заявив генсек Альянсу Єнс Столтенберг, повідомляє Інтерфакс-Україна.

«Сьогодні ці фонди запущені», — сказав Столтенберг на прес-конференції в Брюсселі.

Як повідомили в місії України при НАТО, перший фонд створений для модернізації систем зв'язку та автоматизації і допускає модернізацію можливостей систем зв'язку та автоматизації управління військами Збройних Сил України відповідно до сучасних стандартів. Контрибуторами цього фонду стали Великобританія, Данія, Канада, Німеччина, Латвія, Литва, Туреччина і Цивільний бюджет НАТО.

Другий фонд створений з метою перепідготовки та соціальної адаптації військовослужбовців та спрямований на задоволення потреб психологічної та соціальної адаптації військовослужбовців у зоні проведення антитерористичної операції в Україні. Контрибуторами фонду стали Греція, Люксембург, Норвегія, Португалія і Туреччина.

Третій фонд стосується програми фізичної реабілітації (протезування) поранених військовослужбовців і спрямований як на допомогу в реабілітації окремих військовослужбовців, так і на створення системи реабілітації поранених військовослужбовців в Україні. Контрибуторами цього трастового фонду виступили Болгарія, Словаччина і Цивільний бюджет НАТО.

Україна і НАТО також заявили про створення фонду з реформування систем логістики та стандартизації Збройних Сил України. Контрибуторами фонду стали Данія, Нідерланди, Польща, Туреччина, Чехія і Цивільний бюджет НАТО.

П'ятий фонд покликаний боротися з кіберзлочинністю і спрямований на розвиток систем кіберзахисту відповідно до найбільш прогресивних стандартів країн-членів НАТО. Контрибуторами цього фонду стали Естонія, Румунія, Туреччина, Угорщина.

У цілому про наміри внести кошти в Трастові фонди для України заявили 26 країн-членів НАТО.

БОЙОВИЙ ДОСВІД — НА ПОЛІГОН

ДЕСАНТ «НАРОЩУЄ М'ЯЗИ»

Фото автора

На Дніпропетровщині воїни-десантники у ході занять з бойової підготовки продовжують вдосконалювати бойову майстерність. Так, до практичних комплексів завдань у межах проведених ротно-тактичних навчань залучався особовий склад ротної тактичної групи одного з підрозділів крилатої піхоти.

У ході навчань на тактичному полі Новомосковського загальновійськового полігона десантники відпрацювали дії зі знищення взводного опорного пункту противника, відбиття його контратакуючої групи, знищення колон, при атаці переважаючих сил противника вимушений відхід на раніше підготовлені рубежі та ведення оборонного бою.

Як зазначив командир батальйону, дані навчання проводяться з урахуванням досвіду, набутого під час виконання бойових завдань у зоні проведення антитерористичної операції.

Перший удар, як і на передовій, завдає артилерія. Мінометний розрахунок працює чітко та злагоджено. Відстрілявши три касети з мінoмета 2Б9М «Василек», розрахунки швидко покидають вогневу позицію.

— Одним з головних завдань є чітка організація взаємодії підрозділів, які входять до складу ротної тактичної групи. А це робота командирів усіх рівнів у бойових умовах, правильність постановки ними завдань підлеглим підрозділам, а також безпосередня організація та ведення різних видів бою, — наголосив командир батальйону.

На всіх етапах навчань проводяться бойові стрільби з усіх видів озброєння. Десантники успішно освоюють і нові види важкого озброєння, якого раніше їм «не належало за штатом». Та війна внесла свої корективи. Як і мінометні розрахунки, протитанкові підрозділи успішно виконують вправи стрільб з протитанкових керованих ракет, а парашутно-десантні — з АГС.

Воїни крилатої гвардії стверджують, що «нарощування м'язів» у вигляді важкого озброєння не вплине на маневреність та швидкість підрозділів, а лише підвищить ефективність ведення бою у будь-яких умовах.

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ, «Народна армія»

Народна армія
13 грудня 2014 року

ОЗНАКА ЧАСУ

ДИНАМІЧНО. ІНТЕНСИВНО. ПРОФЕСІЙНО

Фото автора

Що характерно, процес бойового навчання сьогодні зовсім інший, ніж ще рік тому. Він значно коротший, але значно динамічніший та інтенсивніший. І це вимога часу.

— Як раніше проводилося контрольне заняття з управління вогнем дивізіону? Як правило, залучалася одна батарея з двома розрахунками. Сьогодні ми розгорнули три батареї по три гармати в кожній! На цьому полігоні ми стріляємо з позицій, де до нас не стріляв ніхто. Ми збільшили дистанцію ведення вогню до 10 кілометрів, що характерно для виконання завдань в зоні проведення антитерористичної операції. Тобто ми проводимо планові заняття з урахуванням досвіду бойових дій на Сході країни, — зазначив заступник командира 44-ї окремої артилерійської бригади полковник Олег Дорохов, який є одним з тих офіцерів, які тривалий час виконували завдання в зоні АТО і сьогодні передають свій бойовий досвід підлеглим.

За словами Олега Михайловича, аналіз застосування військ у зоні АТО свідчить, що 90% всіх поставлених завдань виконуються артилерією. І фахівців цього роду військ найбільше чекають на передовій. Тому увага до підготовки артилерійських підрозділів особлива. І всі заняття максимально наближені до можливого реального розвитку подій.

От і цього дня дивізіон було піднято о шостій ранку за тривогою. Підрозділ здійснив 32-кілометровий марш у визначений район. На місці розгорнувся і приступив до виконання вогневих завдань.

Початок на 1 стор.

— Таким чином ми, що називається, вбили кількох зайців: провели заняття зі спеціальної підготовки з водіями, зокрема, водіння у колонах, крім того, практично вдосконалили тактичну та інженерну підготовки особового складу, — зауважив полковник Олег Дорохов. — Тобто все робиться в комплексі.

До теми інтенсивності занять слід додати, що раніше в навчальних підрозділах командири гармат навчалися півроку. Потім ще у військах вдосконалювали свою фаховість під час злагодження батарей та інших занять з бойової підготовки. Не менше відводилось часу і на навчання номерів обслуг. Тепер час обмежений до півтора-двох місяців. Тому заняття тривають зранку й до пізнього вечора, а інколи стільки, скільки треба. І особовий склад обома руками «за», адже бійці розуміють: від їхньої навченості залежить і їхнє життя. Тим паче, що більшість військовослужбовців бригади до того не мали жодного відношення до ракетних військ і артилерії.

РАНІШЕ В НАВЧАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛАХ КОМАНДИРИ ГАРМАТ НАВЧАЛИСЯ ПІВРОКУ. ПОТІМ ЩЕ У ВІЙСЬКАХ ВДОСКОНАЛЮВАЛИ СВОЮ ФАХОВІСТЬ ПІД ЧАС ЗЛАГОДЖЕННЯ БАТАРЕЙ ТА ІНШИХ ЗАНЯТЬ З БОЙОВОЇ ПІДГОТОВКИ. НЕ МЕНШЕ ВІДВОДИЛОСЬ ЧАСУ І НА НАВЧАННЯ НОМЕРІВ ОБСЛУГ. ТЕПЕР ЧАС ОБМЕЖЕНИЙ ДО ПІВТОРА-ДВОХ МІСЯЦІВ. ТОМУ ЗАНЯТТЯ ТРИВАЮТЬ ЗРАНКУ Й ДО ПІЗНЬОГО ВЕЧОРА, А ІНКОЛИ СТІЛЬКИ, СКІЛЬКИ ТРЕБА

— Головне — мати бажання і мотивацію. Я взагалі в армії не служив. Працював керівником відділу збуту однієї з приватних компаній на Житомирщині. Пішов до війська добровольцем. У частині з 6 вересня. Втім і за цей час добре опанував гармату 2А36. Коли хочеш навчитися і знаєш для чого це потрібно, то науку засвоюєш швидко, — говорить старший навідник солдат Віктор Ратушняк.

Сприяють процесу знову ж таки практичні навички.

— У ході бойового злагодження дивізіону, зокрема з урахуванням тактичних навчань батарей, залікових вогневих завдань офіцерами-артилеристами і контрольних занять з управління вогнем дивізіону було використано 1200 боєприпасів! Для порівняння: раніше на це виділялося максимум 60 снарядів, — зазначає полковник Олег Дорохов.

За результатами виконання вогневих завдань дивізіон отримав тверду «четвірку» і продемонстрував готовність до виконання завдань за призначенням у зоні антитерористичної операції. Тепер його військовослужбовці чекають відповідної команди на марш.

Квітка гіацинт цвіте лише навесні. Її дзвоникоподібні суцвіття мають забарвлення від білого, червоного, лілового, синього до майже чорного. Проте на відміну від неї 152-міліметрова гармата з такою ж назвою може «зацвісти» у будь-яку пору року.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

ВІДНОВЛЕННЯ ТЕХНІКИ

ПЕРЕДОВИЙ... ТИЛ

Фото автора

За оцінками іноземних експертів, 95-та окрема аеромобільна бригада провела найдовший рейд у військовій історії світу. Житомирські десантники на початку серпня прорвали лінію оборони терористів, здійснили марш, повернулися вздовж кордону на попередню позицію, знищили кілька ворожих артилерійських підрозділів, які знаходилися вже на українському боці кордону, захопили їхню зброю.

Зрозуміло, що без військової броньованої та автомобільної техніки, на якій пересувалися десантники, вони б цей героїчний рейд не здійснили. Допомогли їм у цьому ті, хто опікується технічним станом машин з'єднання — ремонтна рота бригади. Сьогодні цьому підрозділу, як і в серпні, роботи вистачає. Адже 95-та оаембр продовжує брати активну участь у проведенні антитерористичної операції на Сході України, а її військовослужбовці щодня ведуть бої із терористами.

Варто зазначити, що техніка, яка сьогодні стоїть на озброєнні з'єднання, як і в більшості частин, ще радянського виробництва. Відповідно, строк її експлуатації граничний, вона морально застаріла, швидко виходить з ладу та потребує постійного догляду. Загалом на БТР-80, «Урал-4320», ЗіЛ-131, ГАЗ-66, на яких десантники виконують бойові завдання, доводиться усувати несправності різного характеру.

Наприклад, у БТРів не все гаразд із двигунами та зчепленням. Командир відділення ремонтного взводу Михайло Н. пояснив, що проблеми виникають, коли машину дообладнано важкими захисними конструкціями і за наявності повного спорядження. Тоді бронетранспортер стає набагато важчим. Проте питання безпеки та життя особового складу є пріоритетним, тому краще частіше ремонтувати техніку, аби не сталося непоправне.

Нещодавно за допомогою вітчизняного виробника вдалося розв'язати давно наболілу проблему заміни шин на колесах. На старій гумі техніка втрачає свої бойові можливості, а нову на бронетранспортери у війська не постачали років десять, а в деяких частинах — і більше. Нові шини на БТР-80 стали справжнім дефіцитом. Тепер така гума виробляється в нас у достатній кількості, налагоджується її постачання у війська.

Заступник командира ремонтної роти по роботі з особовим складом капітан Олександр Дойнічко запевняє, що в його підрозділі можуть відремонтувати будь-яку техніку, але швидкість ремонту залежить від ступеня пошкодження. Проте і вони не всесильні. Наприклад, бронетранспортер з деформованою бронею, повністю «розшитим» корпусом та відірваним колісним редуктором у польових умовах відремонтувати просто неможливо. Таких «покалічених ветеранів» відправляють на ремонтне підприємство, де проводиться капітальний ремонт усієї машини.

Капітан Олександр Дойнічко з гордістю показує КЕТЛ (колісний евакуаційний тягач легкий) на базі «Урал-4320». Ремонт цього велетня вже завершено. Машина призначена для евакуації поламаної техніки, але її саму доправили на ремонтну базу на буксирі. Машина отримала пошкодження під час боїв за донецький аеропорт. Водій КЕТЛа — командир евакуаційного відділення прапорщик Михайло Ковальчук виконував там завдання 47 діб. Коли вкотре розпочався мінометний обстріл, перша міна поцілила у будівлю, яка була поруч, друга вибухнула за метр від машини. Уламками пошкодило двигун, електричну проводку, пробило радіатор, деформувало кабіну та капот тощо. Але фахівці 95-ї ремонтної роти машину повернули до строю практично за добу.

— Інколи буває, що техніка, яку доставлять до нас після боїв, не підлягає відновленню. Як, наприклад, оцей БТР, що вщент вигорів всередині. Такі машини ми використовуємо як ремонтний фонд, — розповів капітан Олександр Дойнічко.

За словами офіцера, нещодавно з поля бою було транспортовано ще один БТР, який вийшов з ладу. Кулі пробили колеса, що трапляється дуже часто, колісний редуктор був виведений з ладу внаслідок вибуху. Тут і стався у пригоді згорілий БТР. Потрібні запчастини були демонтовані та встановлені на іншу машину в стислий термін.

У цій ремонтній роті відновлюють техніку швидко і з мінімальними затратами. І хоча ремонтники запевняють, що запасні частини сьогодні надходять у потрібній кількості, але все одно треба бути готовими до будь-чого, адже бойові дії завжди можуть внести якісь корективи. Загалом ремонтом займаються щодня, адже практично з кожного виїзду техніка повертається з пошкодженнями, бо, попри перемир'я, бої не вщухають.

Найбільше сьогодні ремонтникам дошкуляють сильні морози. Копирсатися в моторі за мінусової температури — справа не з легких. Але військовослужбовці кажуть, що коли є мета і засоби для її досягнення, завдання буде виконане вчасно. А ще, за словами відновлювачів технічної міці, головне — любити свою роботу. Кажуть, що коли виникає азарт, то не відчувають ані холоду, ані спеки.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ,
із зони АТО

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

Фото Романа ТУРОВЦЯ

СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ПРОТИ БЕЗГРОШІВ'Я

Розпочинаючи збройну агресію проти нашої країни, керівництво Російської Федерації спиралося на дані своїх спецслужб. А вони свідчили, що основними напрямами реформування українського війська є скорочення в умовах постійного недофінансування. Ці чинники, як правило, призводять до деградації військової системи країни. Тож суттєвого спротиву не передбачалося. Тим паче, що анексія Криму відбулася саме за сценарієм, який базувався на вищезазначених факторах, і була вдалою.

Однак на материковій Україні агресор отримав неочікувано потужний спротив. Першою несподіванкою для нього стали добровольчі батальйони, які виросли, як гриби, завдяки патріотизму українців. Наступним сюрпризом став волонтерський рух, який повністю компенсував пошматовану реформами та майже недієздатну систему тилового забезпечення. Але головною несподіванкою для ворога виявився вишкіл небагатьох розгорнутих бойових підрозділів українського війська. Це вони взяли під контроль більшість ключових точок на Донбасі, чим зламали ворожі плани. Як же в умовах постійного недофінансування вдалося утримати рівень боєздатності війська?

Історичний досвід засвідчує, що система бойової підготовки ґрунтується на засадах застосування збройних сил, які своєю чергою визначаються на підставі аналізу збройних протистоянь, що відбувалися в недавньому минулому та прогнозованих, до яких необхідно бути готовими. Ще досвід участі радянських військ у бойових діях в Афганістані засвідчив недосконалість радянської системи, яка орієнтувалася на застосування масової армії на величезному театрі воєнних дій. Для підготовки військ до участі в розв'язанні локального конфлікту — в «нестандартних умовах» вона не годилася. Досвід застосування українських контингентів у Іраку, Косові, Лівані виявив гостру проблему невідповідності такої системи передовим поглядам збройної боротьби. Саме з цієї позиції в Сухопутних військах Збройних Сил України система бойової підготовки частин і підрозділів постійно вдосконалювалась.

З початку 2005 року процес набув необхідної системності. Згодом у ході роботи були враховані висновки та рекомендації аналізу системи бойової підготовки Збройних Сил України, проведеного 2007 року представниками компанії «CUBIC», досвід трансформації системи підготовки в арміях європейських країн, а також досвід військового співробітництва командувань збройних сил США в Європі та Збройних Сил України. А на початку 2013 навчального року в основу вдосконаленої системи бойової підготовки Сухопутних військ було покладено реалізацію вже апробованої провідними країнами світу «Концепції спроможностей». Таким чином система підготовки військ стала максимально адаптованою до потреб війська й орієнтованою на кращі армії світу. Проте вона пробуксовувала через недофінансування війська.

Характерною особливістю української армії напередодні російської агресії стали два фактори. По-перше, відбувся перехід на нову систему бойової підготовки з яскраво вираженим акцентом на формування саме спеціалізованих професійних якостей кожного військовослужбовця. Йдеться про циклічну підготовку підрозділів за трьома періодами (інтенсивної підготовки, підтримуючий і базовий), в ході якої основні зусилля спрямовувались на опанування військовослужбовцями функціональних обов'язків за посадою. Саме це дозволило підвищити рівень індивідуальних спроможностей військовослужбовців, підготувати військові частини до дій у складі міжвидових тактичних груп за визначеними стандартами підготовки, а також забезпечити набуття новоствореними оперативними командуваннями «Північ», «Південь» та Командуванням Військово-Морських Сил визначених оперативних спроможностей у перспективній структурі управління міжвидовими угрупованнями військ в ході ведення бойових дій в умовах складної та динамічної обстановки.

По-друге, бойова підготовка була конкретно спрямована саме на виконання тих реальних і практичних завдань, що стоять перед Збройними Силами України в сучасних умовах. Власне й бойові дії на Сході України показали, що нинішня система підготовки військ максимально адаптована до потреб війська і орієнтована на кращі світові стандарти. Удосконалення потребували лише деякі конкретні напрями. Наприклад, підготовка військовослужбовця за суміжними спеціальностями. Стрільця — як гранатометника та кулеметника. Механіка-водія — як навідника гармати тощо.

Ефективність армії визначається не лише методом її укомплектованості, а передусім створюється на полігонах, в сучасних центрах, на стрільбищах, в повітрі і на морі. Інакше немає ніякого сенсу професіоналізувати армію, не займаючись підвищенням ефективності всього бойового навчання. Погано підготовлений солдат-строковик мало відрізняється від такого ж контрактника. Саме тому першочерговим завданням української армії напередодні російської агресії було збільшення інтенсивності заходів бойової підготовки військ. Причому повним ходом велася апробація дій тактичними групами — ротними та батальйонними. Ще за рік до російської агресії під час польових занять було виявлено, що командиру роти чи батальйону, коли він очолював тактичну групу відповідного рівня, потрібні були помічники за різними напрямками — артилерія, авіація тощо. І такі посади були введені, що значно підвищило ефективність дій тактичних груп. При цьому повним ходом тривала підготовка ЗС України до участі в багатонаціональних операціях, у ході яких оцінювалася сумісність українських підрозділів з військами НАТО. Ціль такої підготовки — участь українських військових у діяльності Сил реагування НАТО і бойових тактичних груп Сил реагування ЄС. Українські підрозділи були підготовлені відповідно до натовської Концепції оперативних можливостей і визнані такими, що «здатні брати участь в операціях під керівництвом НАТО, а також залучатися до складу багатонаціональних військових формувань високої готовності».

Значного внеску в зростання професійності військовослужбовців Сухопутних військ стало введення в програму підготовки численних професійних курсів та конкурсів. Так, у курс підготовки сержантів на базі 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України була введена експериментальна програма «Бойова система виживання воїна». Це інтегрований курс навчання військовослужбовців, до якого увійшли тактико-спеціальна і вогнева підготовки та рукопашний бій. Розроблялася програма на основі аналізу систем бойової підготовки армій провідних країн світу. Крім того, були враховані вітчизняні можливості: кліматичні умови України, учбово-матеріальна база, наявність професійних інструкторів-наставників, а також рівень особистої майстерності сержантів, які відбиралися для навчання. Аналогів їй не було за весь час незалежності України. Кілька років поспіль у Сухопутних військах проводилися конкурси на кращого артилериста (ракетника), кращого фахівця ППО СВ, кращий танковий взвод, екіпаж, артилерійський підрозділ. Прикметно, що переможці відбірних етапів та переможці конкурсів і в бойовій обстановці довели свій професіоналізм.

Всі ці заходи бойової підготовки були сплановані за єдиним задумом і є ланками одного ланцюга. На кожному з них були відпрацьовані окремі елементи підготовки того або іншого компонента, які потім у комплексі реалізувалися на полі бою. Іншими словами, напрямок розвитку та програми підготовки Сухопутних військ ЗС України обрані правильно. Потрібно тільки належно фінансувати цей процес, аби на полігонах не доводилося вдаватися до спрощень, що потім у бою призводить до невиправданих жертв. До речі, керівництво держави чудово розуміє важливість даного питання. Так, нещодавно Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк анонсував збільшення видатків на оборонну сферу до 5 відсотків ВВП. У відносних цифрах це неабиякий позитив. Але, зважаючи на кількість «дір», які потрібно заткнути найближчим часом, — модернізація, переозброєння, розробка нових бойових систем тощо — це потрібно буде робити не один рік.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

Фото з архіву «НА»

Народна армія
13 грудня 2014 року

РЕАБІЛІТАЦІЯ УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

БОРЕМОСЯ З НЕДУГАМИ СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

На Навчально-спортивній базі літніх видів спорту Міністерства оборони України (м. Львів) сьогодні активно проводиться реабілітація учасників антитерористичної операції, які отримали поранення й ушкодження під час виконання бойових завдань на Сході країни.

Як розповів начальник бази підполковник Руслан Сеник, уже близько двох місяців ведеться цілеспрямована робота з реабілітації та відновлення працездатності поранених, які знаходяться або були на лікуванні у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону чи інших медичних установах.

— Насамперед до нас приходять військовослужбовці, які пройшли курс лікування у військовому шпиталі й зараз згідно з висновками Військово-лікарської комісії перебувають у вимушених відпустках. А також ті військовослужбовці, які звільнені з лав Збройних Сил України через інвалідність, — зауважив Руслан Миколайович.

До послуг даної категорії тут створені всі необхідні умови. Зокрема є плавальний басейн, тренажерний та ігрові зали, легкоатлетичний манеж, стрілецькі тири тощо.

Щотижня ці та інші спортивні комплекси відвідують близько 20-ти людей. Заняття організовуються та проводяться досвідченим тренерсько-викладацьким складом. Під час занять обов'язкова присутність і медичного персоналу, який слідкує за загальним станом та самопочуттям вищезгаданої категорії військовослужбовців.

— Я вже щось із півтора місяці відвідую навчально-спортивну базу літніх видів спорту. Моє поранення нижньої кінцівки дозволяє поки що займатися на силових тренажерах на верхньоплечовий пояс та на здорову ногу. Коли одужаю, планую відвідувати басейн та займатися оздоровчою ходьбою, — розповів командир взводу 3-го батальйону територіальної оборони старший лейтенант Дмитро Пасічник, який отримав поранення поблизу населеного пункту Георгіївка, що на Луганщині.

Начальник фізичної підготовки і спорту 80-ї окремої аеромобільної бригади майор Василь Дзяма був контужений 31 серпня при обороні луганського аеропорту. Майже місяць лікувався у військовому шпиталі. Сьогодні, по можливості, тричі на тиждень відвідує Навчально-спортивну базу літніх видів спорту.

— Кращих ліків і способу відновити фізичну форму не знайти! — стверджує офіцер-десантник.

За словами заступника начальника Навчально-спортивної бази літніх видів спорту — начальника навчально-методичного відділу майора Володимира Михайлова, кваліфікована допомога в реабілітації поранених буде надаватися, поки буде така потреба. До речі, поряд з героями мають змогу безкоштовно займатися фізичними вправами й користуватися спортивним комплексом члени сімей військовослужбовців. Це допомагає зняти психологічне навантаження та підвищити емоційність занять рідних людей, які спільно борються з тією чи іншою недугою.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

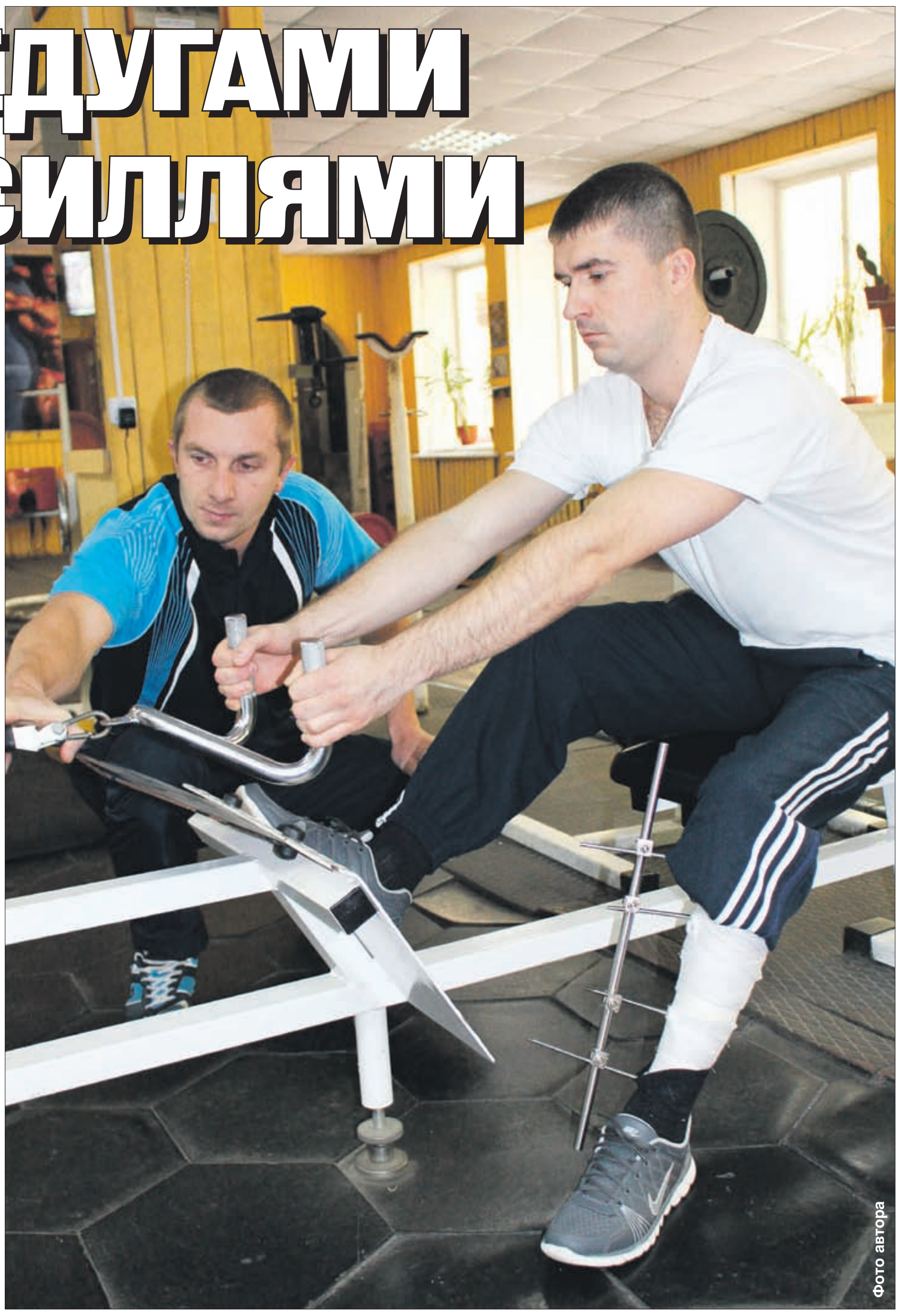

Фото автора

НЕЗЛАМНІСТЬ ДУХУ

«ПІСЛЯ ЛІКУВАННЯ — ЗНОВУ НА ПЕРЕДОВУ»

Доброволець старшина Валентин Примак з Тернопільщини вже близько місяця на лікарняному ліжку. Військово-медичний клінічний центр Західного регіону — третій медичний заклад, де йому допомагають одужати.

48-річний Валентин Леонідович спочатку брав участь у Революції гідності. Коли у грудні 2013 року в Києві побили його сина Андрія, батько вирішив протистояти беззаконню, хамству і лицемірству влади та чиновників.

МАЮЧИ ПЕВНИЙ ДВОРІЧНИЙ ДОСВІД СТРОКОВОЇ СЛУЖБИ ПРИКОРДОННИКОМ, ВАЛЕНТИН ПРИМАК БЕЗ ВАГАН ЗАПИСАВСЯ В ПЕРШУ КИЇВСЬКУ СОТНЮ ОУН, ЯКА ЗГОДОМ ВЛИЛАСЯ В ДОБРОВОЛЬЧИЙ БАТАЛЬЙОН «АЗОВ». РАЗОМ З БІЙЦЯМИ «АЗОВА» ВІН ДІЙШОВ З БЕРДЯНСЬКА ДО МАРІУПОЛЯ

— Ця боротьба була за справедливість і демократію у країні, європейський вибір і світле майбутнє наших дітей, — впевнений Валентин Примак.

Тоді він записався у 25-ту сотню Майдану і був там до останніх кривавих подій на Інститутській. У найстрашніші дні протистояння з тодішньою владою він отримав контузію від розриву шумової гранати.

— Згодом була реабілітація в одному з медичних центрів Дніпропетровщини. А після одужання вже треба було захищати не тільки демократичний вибір, а й незалежність країни і свою свободу! — констатує співрозмовник.

Маючи певний дворічний досвід строкової служби прикордонником, він без вагань записався в Першу київську сотню ОУН, яка згодом влилася в добровольчий батальйон «Азов». Разом з бійцями «Азова» він дійшов з Бердянська до Маріуполя.

— Коли цей військовий колектив почала підпорядковувати міліція, я і мої товариші перейшли до батальйону територіальної оборони «Ніжин». З ним вибивали терористів і російських найманців з Савур-Могили. А згодом виходили з оточення в районі села Степанівка, — розповів Валентин Леонідович.

ВАЛЕНТИН ПРИМАК ЗНАЄ, ЗА КОГО І ЗА ЩО ВОЮЄ — ЗА НЕЗАЛЕЖНУ І ПРОЦВІТАЮЧУ УКРАЇНУ, ЗА ТИХ, ХТО ЗАЛИШИВСЯ ВДОМА, НАСАМПЕРЕД ЗА ЮНЕ ПОКОЛІННЯ — СИНА, ДОНЬКУ, ОНУКА. МОТИВАЦІЯ У ВАЛЕНТИНА ЛЕОНІДОВИЧА ТАКА, ЩО Й КУЛІ НЕСТРАШНІ. ВІН НЕ ХОЧЕ, ЩОБ ПО НАШІЙ ЗЕМЛІ ХОДИЛИ ЗІ ЗБРОЄЮ ЧУЖИНЦІ

Після цих боїв старшина Примак на тиждень з'їздив у відпустку додому, після чого повернувся на передову вже у складі 34-го тербатальйону з Кіровограда.

— Цей підрозділ ще мав гарну назву «Батьківщина». До нашої зони відповідальності входила визначена територія поблизу міста Горлівка, що на Донеччині, зокрема, автомобільна розв'язка на Артемівськ і Дзержинськ, що в селі Майорськ. Саме тут стояв наш блокпост, — розповів старшина.

Саме там регулярно ніс службу Валентин Примак. Небажаний для терористів об'єкт постійно обстрілювався ними зі стрілецької зброї та мінометів. А інколи російські найманці навіть відкрито атакували позиції українців, вибігаючи з лісопосадок, що були поруч.

— Одного разу ми вкотре вирішили зачистити «зеленку» і… натрапили на засідку. Кулемет противника «бив» довгими чергами… Отямився я вже в Артемівську після операції в якійсь з місцевих лікарень, — пригадує поранений.

До Львова хворий потрапив з Військово-медичного клінічного центру Північного регіону, що у Харкові. Діагноз: вогнепальне проникаюче сліпе поранення черевної порожнини. Лікарі вилучили з тіла пораненого кулю, а також чимало осколків.

— Завдяки медицині і фаховості лікарів впевнено одужую. Гадаю, за місяць-півтора, коли рани загояться і я впевнено стоятиму на ногах, повернуся на передову, — констатує доброволець.

У цивільному житті електрик-будівельник Валентин Примак знає, за кого і за що воює — за незалежну і процвітаючу Україну, за тих, хто залишився вдома, насамперед за юне покоління — сина, доньку, онука. Мотивація у Валентина Леонідовича така, що й кулі нестрашні.

— А свою кулю й не почуєш! — жартома каже він, а згодом серйозно додає: — Не хочу, щоб гинули діти, не хочу, щоб по нашій землі ходили зі зброєю чужинці. Настрій на передовій — піти в наступ і вигнати всіх, хто прийшов до нас зі зброєю. Дуже хочеться миру!

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

Народна армія
13 грудня 2014 року

14 ГРУДНЯ — ДЕНЬ ВШАНУВАННЯ УЧАСНИКІВ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ НА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ АЕС

НАКАЗ БУВ КОРОТКИМ: НЕГАЙНО ВІДБУТИ ДО ЧОРНОБИЛЯ

У ліквідації наслідків найбільшої в історії людства техногенної катастрофи брали участь майже 600 тисяч осіб. Переважна більшість з них — солдати й офіцери Радянської армії. Саме вони, за словами відомого академіка Валерія Лєгасова, ціною власного здоров'я рятували життя наших громадян.

Першими в район станції прибули військовослужбовці полку цивільної оборони Київського військового округу.

— Наказ про це я отримав серед ночі, — згадує його командир полковник Гребенюк. — При цьому зі штабу округу нам не повідомили чим викликане це розпорядження. Щоправда, натякнули, що там щось трапилося… У Прип'яті особовий склад полку приєднався до мобільного загону хімічних військ та окремої роти радіаційної і хімічної розвідки. У наступні дні в район Чорнобильської атомної почали прибувати підрозділи хімічних військ та вертолітні.

Для того, щоб з'ясувати радіаційну обстановку на самій станції і прилеглих до неї територіях, у повітря піднявся літак Ан-24, яким командував капітан А. Зайцев. На ньому була встановлена спеціальна високочутлива до радіації апаратура. Водночас розвідка проводилася і на землі. Обстеження поверхні з повітря та за допомогою бронетехніки дозволило відтворити картину забруднень та руйнувань конструкції 4-го енергоблоку. Та особливу тривогу викликав реактор. Адже температура в ньому становила близько 1500 градусів, з часом вона зросла до 2770 градусів.

Зусиллями військових авіаторів було виконане найскладніше завдання — перекриті викиди із зруйнованого реактора. Зробили це, «закидавши» його кратер мішками з піском, глиною і свинцем. Окрім того, вертолітники виконали операцію під назвою «Голка». Передбачалося у сталевій трубі завдовжки 18 метрів та діаметром 100 мм розмістити спеціальні прилади і підвісити цю «голку» до гелікоптера Ка-32 на тросі довжиною 200 метрів. Льотчик Микола Мельник з філігранною точністю вставив її в реактор. Завдяки цьому спеціалісти почали отримувати інформацію про ті процеси, що відбувалися всередині реактора. А ще за кілька днів колеги Мельника провели зйомку поверхні енергоблоку і встановили стаціонарну систему контролю теплових та радіаційних параметрів його стану.

У ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи також брали участь частини і підрозділи інженерних військ. Військовослужбовці чистили дах 3-го енергоблоку від радіоактивних відходів. Через неможливість використання дистанційно керованих механізмів члени урядової комісії довірили цю роботу виключно військовослужбовцям Збройних Сил. При цьому дозована межа була визначена у 20 бер, що обмежувало перебування кожного з них у небезпечній зоні трьома хвилинами. При виконанні цього завдання лише у вересні 1986 року на даху реактора відпрацювало понад тисячу військовослужбовців, а в грудні — при повторній його дезактивації — ще 1500. За свідченням учасників тих подій, «озброєні» вони були здебільшого… віниками, відрами, ганчірками та лопатами. Практично всі ці військовослужбовці отримали великі дози опромінення, більшість з них захворіли або пішли з життя…

Солдати й офіцери Радянської армії виконували й інші важливі завдання. Зокрема, саме їм довелося вивозити різний радіаційний мотлох, що утворився після вибуху, зводити захисну стіну навколо зруйнованого блоку, а також проводити дезактивацію території. Для цього було залучено 26 інженерних батальйонів різного призначення з особовим складом близько 10 тисяч вояків, а також 900 одиниць спеціальної інженерної техніки.

— Військовослужбовці працювали, як правило, на найнебезпечніших ділянках, — розповідав безпосередній учасник тих подій генерал-майор Віталій Гольдін. — Тому, звичайно, саме серед них було найбільше постраждалих від радіації. Так, наприкінці 1986 року лише за офіційними даними «опромінилися» близько 70 тисяч воїнів. Таку велику ціну заплатили вони за збереження життя та здоров'я наших громадян.

Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія»

ЗАБУТТЮ НЕ ПІДЛЯГАЄ

…НІБИ НА ХВИЛЬКУ ВИЙШОВ З КАБІНЕТУ

Його подвигом під час зустрічі в Лондоні пишалася «залізна леді» Маргарет Тетчер. Йому рукоплескали жителі Японії, які першими у світі зазнали атомне лихо. З любов'ю дивилися на нього закохані в життя парижани. І в інших країнах його називали рятувальником планетарного рівня. Адже він одним із перших вступив у бій з мирним атомом, який під час аварії на Чорнобильській АЕС вийшов з-під контролю. Того квітневого дня аварія на атомній станції обпалила своїм смертельним подихом мешканців не лише цього міста на Прип'яті, столиці України, сусідніх Білорусії, Росії, а й усієї Європи. Таким в очах багатьох людей постав їхній рятувальник Герой Радянського Союзу, генерал-майор внутрішньої служби Леонід Петрович Телятников.

Коли сталася катастрофа, майор внутрішньої служби Леонід Телятников очолював на ЧАЕС воєнізовану пожежну частину № 2. Того трагічного дня 26 квітня 1986 року перебував у відпустці. І коли вночі повідомили про аварію, він мав право не їхати на станцію. Проте Леонід Петрович попросив у райвідділі міліції машину і прибув на об'єкт. Першим піднявся на дах станції та організував гасіння пожежі. Він добре розумів рівень загрози від неї. Адже внизу приміщення станції знаходилося понад 60 тонн мастил під високим тиском. Якщо б туди перекинулося полум'я, вогонь міг би проникнути до сусіднього реактора. В разі його вибуху сталася б катастрофа планетарного рівня. Тому Леонід Телятников разом з підлеглими почав боротися з вогнем. Коли приборкали його і за годину спустилися на землю, пожежники ледь стояли на ногах. Далися взнаки отруєння продуктами горіння і радіаційне опромінення, яке перевищувало… 400 рентген. Леоніда Телятникова та його підлеглих «швидка допомога» доправила до лікарні. А звідти — літаком до Москви, де найкращі фахівці боролися за життя опромінених смертельними дозами радіації чорнобильських пожежних.

Не вийшли живими з тієї клініки начальники пожежних варт лейтенанти внутрішньої служби Володимир Правик та Віктор Кібенок. Посмертно їм присвоїли звання Героїв Радянського Союзу. Невтішний вирок лікарі винесли тоді й Леоніду Телятникову: довго не житиме. Але він впорався і з цим випробуванням на силу духу і любов до життя. Доля надала йому можливість багато зробити до 2 грудня 2004 року, коли Леонід Петрович пішов зі свого робочого кабінету у вічність…

На дев'ятий день після його смерті я побував у кабінеті почесного громадянина Києва, керівника спеціалізованого ремонтно-будівельного управління протипожежних робіт м. Києва, голови Добровільного пожежного товариства столиці генерал-майора внутрішньої служби Леоніда Телятникова. Все тут виглядало так, ніби він вийшов на хвильку і от-от повернеться на своє робоче місце. На столі під склом — довідка за 30 листопада 2004 року про стан підготовки фахівців з питань пожежної охорони в районах столиці. Ліворуч — фото онуків. Перехопивши мій погляд, полковник внутрішньої служби Василь Денисенко, який був давнім товаришем і соратником по пожежній справі Леоніда Петровича, пояснив: «Коли дружина старшого сина була вагітна, Леонід Петрович якось висловив потаємну мрію — назвати внука його ім'ям. Як він радів, коли подружжя, не змовляючись, назвало немовля Леонідом…»

У його робочому кабінеті привернув увагу прапор, під яким проводилися фестивалі команд юних пожежних столиці. Останні роки життя Леонід Петрович присвятив розвитку цього руху, до якого залучили тисячі київських школярів. Вони на уроках опановували основи безпеки життєдіяльності, відвідували пожежні частини міста, зустрічалися з героїчними рятувальниками. Та головний підсумок таких фестивалів — запобігання загибелі юних киян від вогню. Тобто і на цьому фронті боротьби за порятунок людей генерал Телятников теж досяг успіху.

Тримаю в руках трудову книжку видатного рятувальника. Кожна її сторінка — це певна позначка про взяття ним життєвої висоти. Перша подяка — від курсового командира училища за сумлінне ставлення до навчання та зразкову дисципліну. Потім були премії: 50, 100 радянських карбованців, посадовий оклад, цінний подарунок… Є запис про визнання заслуг рятувальника — присвоєння звання Героя Радянського Союзу. Пригадуючи зоряний час свого товариша, Василь Денисенко розповідав: «Леонід Петрович був дуже скромний і не полюбляв галасу навколо свого імені. В його кабінеті телефон не змовкав ні на хвилину. Запрошували на різноманітні зустрічі. Виділили Леоніду Петровичу навіть посадовця, який відповідав за супроводження Героя Радянського Союзу… Але він так і не потрапив під вплив «зіркової хвороби», намагався уникати надмірної публічності».

Були в героя і скрутні часи. У званні полковника внутрішньої служби звільнився в запас, жив на мізерну пенсію, не мав роботи. На одній із зустрічей з ветеранами-пожежними його побачив міністр внутрішніх справ України. Дізнавшись про «чорну смугу» в житті героя, запропонував посаду заступника начальника головного управління Державної пожежної охорони МВС України. Леоніду Телятникову присвоїли звання генерал-майора внутрішньої служби.

Існує такий вислів: герої живуть поруч із нами. На жаль, поки вони живуть, ми не завжди цікавимося тим, що їх хвилює, яка потрібна допомога. Бо вважаємо, що герої сильні духом завжди. В останні роки життя Леоніду Петровичу стало важко долати хворобу, що виникла та розвивалася внаслідок опромінення під час ліквідації аварії на ЧАЕС. Він не мав коштів на лікування за кордоном і ні в кого їх не просив. Гроші на операцію збирали всім миром: допомогли столичні пожежні, благодійний фонд працівників Державної пожежної охорони, Київська міська держадміністрація. Він тоді на людях намагався приховати напади болю. А 2 грудня 2004 року Герой Радянського Союзу Леонід Телятников тихо пішов з життя. Ніби зачинив двері свого кабінету з тим, щоб наступного дня повернутися на робоче місце…

А за вікном його колишнього кабінету сьогодні вирує життя столиці, яку врятувала від атомного лиха ця мужня і сильна духом людина. Чи всі пам'ятають про нього і його подвиг? Саме для того, щоб пам'ятали таких, як Леонід Петрович Телятников, встановлено День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

Народна армія
13 грудня 2014 року

●ПОДАРУНОК ВІД ТРЕТЬОКЛАСНИЦІ

СМАЧНИЙ ТАНК НА... ПЕРЕДОВУ

Танк, доставлений разом з іншими подарунками на передову волонтерами, виготовлений... з шоколадних цукерок. Знизу скромний підпис: «Постачальник солодкої зброї Дар'я Карась, 3 клас, м. Кривий Ріг».

— Час від часу добровольці привозять для наших військовослужбовців подарунки від небайдужих українців. Звичайно, для військових це дуже важливо, — розповідають офіцери. — Така підтримка додає сили і волі стояти до перемоги за свій народ.

Коли військові відкрили картонну коробку, багато хто затамував подих від хвилювання. Солодкий танк від третьокласниці Дар'ї нікого не залишив байдужим. Тож хлопці вирішили сфотографувати передачу подарунка бійцям з надією, що цей знімок побачить Даша.

— Дар'я, дякуємо тобі від імені всього нашого підрозділу за твій смачний подарунок. Твоя підтримка додає нам сил у боротьбі за Україну, — такі слова передають наші солдати небайдужій школярці.

Владислав НАЗАРКЕВИЧ,
із зони АТО

●БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ ЗМІЦНЮЄ БОЙОВИЙ ДУХ

У місті Сєвєродонецьк, що на Луганщині, відбувся благодійний концерт українських співаків на підтримку військовослужбовців, які виконують завдання в зоні проведення антитерористичної операції. Так артисти подякували захисникам за їхню мужність.

Провівши понад тридцять концертів у визначених районах, організатори вкотре заявили про необхідність таких заходів та затребуваність української пісні у підрозділах сил АТО.

— Артистам доводиться зміцнювати бойовий дух наших бійців в екстремальних умовах. Виконуємо свої композиції в неопалюваних будинках культури, споруджених сценах базових таборів та на майданчиках просто неба. Ми готові далі підтримувати українських героїв, які відстоюють незалежність нашої рідної країни, — розповіла одна з учасниць концертної програми у Сєвєродонецьку.

Відвідавши захід, кожен глядач міг зробити особистий внесок у зміцнення та розбудову Збройних Сил України. Всі благодійні кошти підуть на потреби українських військовослужбовців.

Вадим МИСНИК,
із зони АТО

●ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

«УРОК МУЖНОСТІ» ДЛЯ ЗВІЛЬНЕНИХ МІСТ

У загальноосвітній школі №19 міста Краматорськ відбувся «Урок мужності» за участю офіцерів групи цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України. Такі заходи періодично проводяться в навчальних закладах по всій країні. Проте цього разу він мав певні особливості.

Перша частина уроку була присвячена Великій Вітчизняній війні. Старшокласникам розповіли про події воєнного лихоліття, коли Червона армія очистила Краматорськ від фашистських загарбників. А потім викладач предмета «Захист Вітчизни» Микола Міхєєв розповів, як рідне місто звільняли від незаконних збройних формувань влітку 2014-го. Більшість дітей це бачили на власні очі.

— Терористи не принесли до нашого міста нічого, крім страху, страждань та грабунків, — згадував Микола Міхєєв. — У людей білої днини відбирали машини, на блокпостах так званої «ДНР» валялися купи використаних шприців та пляшок від спиртного. Мир і порядок у Краматорськ прийшов разом з українськими військовослужбовцями, які звільнили місто від бандитів.

Офіцер групи координації цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України майор Іван Бондарев розповів школярам про воїнів-героїв АТО, а також про те, що сьогодні на наших очах народжується нова, насправді вільна Україна.

— Ця війна об'єднала наших людей, дала нових героїв. Ми — військовослужбовці — захищаємо свою країну, за нами правда, і нашу землю ми нікому не віддамо, — наголосив офіцер.

На завершення діти подякували військовим за можливість жити в мирному місті та звернулися з проханням передати солдатам на передову кілька коробок з лимонами, чаєм та солодкими булочками.

На уроці серед школярів був один хлопчик — Георгій Степанюк. Він є інвалідом з дитинства і пересувається в інвалідному візочку. Жора намалював два малюнки, які попросив передати нашим захисникам на фронт. А його тато зібрав для військових теплі речі. Слід сказати, що цінний «вантаж» уже передано нашим воїнам на один із передових блокпостів. Жоро, ми виконали твоє доручення. Дякуємо тобі.

Олександр КОЛЕСНИК,
із зони АТО

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ●ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 13-16 грудня: *хмарно з проясненнями. Переважно без опадів, лише 13 грудня на заході місцями опади, ожеледь. На дорогах ожеледиця. Вночі та вранці місцями туман. Вітер переважно змінних напрямків, 3–8 м/с. Температура повітря 13 грудня протягом доби -3...+2°С; в Криму вночі +3...+8°С, вдень +7...+12°С. 14-16 грудня вночі 0...-5°С, на півдні -2...+3°С, в Криму 0...+5, місцями до +10°С; вдень -2...+3°С, на півдні +1...+6°С, в Криму місцями до +11°С.*

По Києву та області на 13-16 грудня: *хмарно з проясненнями. Переважно без опадів. На дорогах ожеледиця. Вночі та вранці місцями туман. Вітер переважно змінних напрямків, 3-8 м/с. Температура повітря в Києві 13 грудня протягом доби -3...+2°С; 14-16 грудня вночі 0...-5°С, вдень -2...+3°С.*

●ЗА ОКЕАНОМ

НА МАТЧАХ НХЛ ВШАНОВУЮТЬ БІЙЦІВ АТО

У межах матчу регулярного чемпіонату НХЛ між «Нью-Джерсі» і «Вашингтоном» вболівальники змогли зануритись у світ української культури. До і після матчу в «Prudential Center» танцювали гопак, співали українські пісні й малювали тризуби на обличчях усіх охочих. Американський гімн виконував артист, одягнений у вишиванку. А перед грою арена і хокеїсти вшанували пам'ять Марка Паславського, загиблого в зоні АТО.

Інф. «НА»

●МИТЬ РОЗРЯДКИ

У ранньому дитинстві мене повели до окуліста.

Як і передбачали батьки, мені прописали окуляри.

І ніхто не здогадався, що я просто не знав алфавіту...

***

— Підсудний, ви навіщо кинули камінь у продавця і розбили їй голову?

— Ваша честь, це був не камінь, а її «свіжа булочка»!

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10622
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 38768**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.